

for denne Branche. Naar den Tid er omme, hvor Gullaschfolk tjener Penge overordentlig let og maaske lige saa let sætter dem til igen, og naar vi igen bliver henvist til normale Købere, tror jeg ikke, der er mange, som kan indlade sig paa at give de enorme Priser, der maatte forlanges for disse Varer. Derfor er det min Hensigt til det høje Ting, at man i det kommende Udvalg nøje vil overveje, om ikke det kunde være formaalstjenligt og rigtigt at nøjes med den nuværende Afgift, som alligevel muligvis vil komme til at indbringe langt større Beløb i Statskassen, end der vil komme, om man gaar til Forhøjelsen med de 50 pCt., idet Omsætningen af denne Vare derved vil gaa ganske betydeligt ned.

Dernæst skal jeg gaa over til at omtale Lovforslaget angaaende den midlertidige Forhøjelse af Tobaksbeskatningen. Den højtærede Finansminister udtalte ved Fremsettelsen af dette Lovforslag, at den Omsætningsafgift paa Cigarer, som blev vedtaget i Fjor, havde givet 2 Mill. Kr. mere i 11 Maaneder, end det var beregnet, at Afgiften skulde indbringe i 12 Maaneder. Efter et saa godt finansielt Resultat skulde man forvente, at den højtærede Minister maatte føle sig tilfreds og vilde lade det Erhverv, som er beskæftiget med Fabrikation og Omsætning af Tobaksvarer, i Fred, indtil den Kommission, som Ministeren har nedsat til Undersøgelse af Muligheden for at indføre Tobaksmonopol, havde tilendebragt sit Arbejde, og nøjes med at rette paa de Fejl, som Erhvervslivets Repræsentanter og Kommissionen er enige om er til Stede. Det forekommer mig, at den høje Rigsdag maa overveje, om det er klogt at følge Ministerens Forslag om en saa kraftig Forhøjelse af Beskatningen, ikke blot af Hensyn til Fabrikanter, Agenter, handlende og Arbejdere, som har deres Erhverv i denne Branche, men ogsaa af Hensyn til Publikum. Tobak er jo en Vare, som ikke bruges af enkelte Klasser, men af det store Publikum og ikke mindst af Arbejderne, og da de fleste Mennesker kun kan anvende ret begrænsede Beløb til det, som Ministeren kalder Luksus- og Nydelsesmidler, er der ogsaa en Grænse for, hvor meget Staten kan tage i Skat af dette Nydelsesmiddel. Hvis det foreliggende Lovforslag bliver gennemført, vil det brede Publikum sikkert komme til at indskrænke sit Tobaksforbrug meget betydeligt; naar en ret tarvelig Cigar kommer til at koste 20—30 Øre, vil Føl-

gen deraf blive, at mange smaa Fabrikanter og Tobakshandlere og Agenter ikke mere kan faa deres Udkomme ved dette Erhverv, og mange Tobaksarbejdere vil blive arbejdsløse for bestandig. Det forekommer mig derfor, at det var klogest at nøjes med en Beskatning, som intet slog i Stykker for Standens Udøvere og bevarede Tobakken som alle Klassers Nydelsesmiddel. Den højtærede Regerings System synes at skulle være dette: at give med den ene Haand og tage med den anden. Medens den højtærede Indenrigsminister giver Husmoderen et 18 Øres Rabatmærke om Maaneden til Rugbrød, tager Finansministeren, hvis man tillader sig den Luksus at ryge en Cigar til 25 Øre om Dagen, 1 Kr. 95 Øre om Maaneden.

Jeg skal nu tillade mig at gøre nogle Bemærkninger om de foreslaaede Sæts. Finansministerens Forslag gaar ud paa at beskatte Cigarillos med 50 pCt., uanset om det er dyre eller billige Cigarillos, medens Cigarerne er delte i 3 Afgiftsklasser, nemlig en paa 25 pCt., en paa 50 pCt. og en paa $66\frac{2}{3}$ pCt. Jeg vil gøre opmærksom paa de voldsomme Forhøjelser af Detailprisen, som selv en ganske lille Forhøjelse af Fabrikationsprisen kan medføre paa Grund af den store Forskel, der er imellem Afgifternes Størrelse i de forskellige Klasser. Jeg skal tillade mig at belyse dette med et Par Eksempler. En Cigar til 99 Kr. pr. 1 000 Stykker beskattes efter laveste Klasse med 25 pCt. eller 24 Kr. 75 Øre. Den koster altsaa i Detailhandelen 99 Kr. plus 24 Kr. 75 Øre eller 123 Kr. 75 Øre. Om kort Tid vil det maaske være nødvendigt atter at forhøje Dyrtidstillæget til Tobaksarbejderne; jeg forudsætter blot et Dyrtidstillæg af 4 Kr. pr. 1 000 Stykker, Fabrikationsprisen vil da blive 103 Kr., men Skatten vil altsaa nu stige fra 25 pCt. til 50 pCt., altsaa til 51 Kr. 50 Øre, det vil sige, at Prisen til Forhandlerne stiger fra 123 Kr. 75 Øre til 154 Kr. 50 Øre eller med andre Ord fra 16 til 20 Øre pr. Stykke i Udsalgspris. Altsaa, naar Fabrikationen fordyres med 4 Kr. pr. 1 000, fordyres Varen med 4 Kr. pr. 100 for Forbrugerne, fordi Staten skal tjene en Ekstraskat af 26 Kr. 75 Øre. En Cigar, der koster 157 Kr. pr. 1 000 Stykker og er under Skatteklasse 50 pCt., belægges med en Skat af 78 Kr. 50 Øre, hvilket giver en Kalkulationspris af 235 Kr. 50 Øre. Men ved et Dyrtidstillæg af 4 Kr. pr. 1 000 Stykker kommer Cigaren op paa 161 Kr. og kommer derved ind under en Afgift af $66\frac{2}{3}$ pCt. eller